

skyldige beløbs størrelse skal kunne bevilge skyldneren en udvidet betalingsfrist (henstand), hvis der f.eks. foreligger midlertidige likviditetsproblemer. Der kan også være tale om at indgå en betalingsaftale med skyldneren, hvor f.eks. et forfaldent beløb kan afdrages i rater.

Fordringshaverne kan endvidere give henstand inden for en rimelig tidsramme og under hensyntagen til gældens størrelse.

I det omfang skyldneren i forvejen er kendt af fordringshaveren, f.eks. som social klient i den kommunale socialforvaltning, vil kendskabet til skyldnerens økonomiske og sociale situation selvsagt kunne indgå i vurderingen af, om kommunen som fordringshaver finder det rimeligt og hensigtsmæssigt at tillade afdragsvis betaling eller henstand frem for at oversende fordringen til inddrivelse i restanceinddrivelsesmyndigheden under Skatteministeriet.

På den anden side er det ikke hensigten, at den enkelte fordringshaver skal afkræve skyldneren dokumentation eller indhente yderligere oplysninger om skyldnerens forhold med henblik på at foretage betalingssevnevurdering for at kunne tillade en betalingsordning eller henstand som nævnt. Mulighederne er tænkt som et "kulant ekspeditionsagtigt" redskab, der ikke kræver ressourceanvendelse af nævneværdigt omfang hos den enkelte fordringshaver. Som en naturlig opfølgning på henstandsordningen skal fordringshaveren kunne indgå aftale med skyldneren om en korterevarende betalingsordning.

Endvidere skal det understreges, at der er tale om et supplerende frivilligt opkrævningsredskab til fordringshaverne.

Derfor foreslås det, at fordringshavernes afgørelser om henstand med eller afdragsvis betaling af fordringer ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Det bemærkes, at en sådan afskæring af klageadgangen findes ubetænkelig, idet en egentlig vurdering af spørgsmålet om afdragsvis betaling og/eller henstand senere skal ske ved restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis afgørelse kan indbringes for – som alt overvejende hovedregel – Landsskatteretten, jf. den foreslåede § 4, stk. 1.

På områder, hvor der allerede er eller vil blive fastsat opkrævningsregler svarende til den foreslåede betalings- eller henstandsordning i stk. 3, eller som indeholder en tilsvarende fleksibel opkrævningsprocedure, vil disse regler finde anvendelse i stedet, jf. lovforslagets § 1, stk. 2.

Det gælder f.eks. de foreslåede tilbagebetalingsregler efter lov om aktiv socialpolitik, jf. det samtidigt

fremsatte lovforslag om konsekvensændringer som følge af samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet.

Her foreslås fastsat regler om i skematisk form at videreføre den gældende praksis på området, hvorefter der som altovervejende hovedregel ikke indgås betalingsaftaler med personer, der fortsat modtager hjælp, eller som har en indtægt, der ikke overstiger niveauet for hjælpen. Er indtægten over dette niveau, fastsættes en tilbagebetalingsordning, der dog ikke må betyde, at den pågældendes månedlige indtægt falder til under niveauet for hjælpen. Er der indgået en tilbagebetalingsaftale, og kommer personen senere i en situation, hvor der ydes hjælp, eller hvor indtægten falder til niveauet for hjælpen, gives der henstand.

Med forslaget stiles der således mod, at der ikke skal udarbejdes en egentlig betalingssevnevurdering i forbindelse med indgåelsen af en betalingsaftale.

Det er først, når disse opkrævningsmuligheder er udtømte, dvs. når der foreligger misligholdelse af en betalingsaftale eller manglende tiltrædelse af en betalingsaftale, at hele den resterende gæld kan opsiges og overdrages til inddrivelse i restanceinddrivelsesmyndigheden, såfremt den ikke betales straks.

Når særlige forhold taler derfor, vil fordringerne dog kunne overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden på et tidligere tidspunkt. Det kan f.eks. være aktuelt, hvis der er krav til opkrævning vedr. f.eks. underholdsbidrag og daginstitutionsbetaling samtidig med, at et eller flere andre fordringer er overgået til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Skyldneren vil i en sådan situation kunne være interesseret i en samlet afviklingsordning, hvor også fremtidige rater omfattes af betalingsaftalen, således at afviklingsordningen omfatter hele gældsforholdet. Dette kan samtidig - i fordringshavernes interesse - sikre en samlet inddrivelse af et løbende mellemværende. Der vil blive fastsat nærmere regler herom i medfør af bemyndigelsen i § 2, stk. 6.

Det foreslås i stk. 4 som en betingelse for overdragelse til restanceinddrivelsesmyndigheden, at skyldneren underrettes skriftligt af fordringshaveren om overdragelsen. I praksis kan underretningen ske som led i opkrævningsproceduren, f.eks. på selve opkrævningen eller - såfremt der praktiseres en rykkerprocedure - sidste rykkerskrivelse inden overdragelsen.

I stk. 5 foreslås, at de enkelte fordringshavere hvis de bliver bekendt med, at skyldnerens forhold er ændret væsentligt efter overdragelse af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, skal underrette restanceinddrivelsesmyndigheden herom. Fordringshaverne kan i den forbindelse anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at tilbagesende sagen med